BRUNO DE SEGNI

Oberitalien, 1. Hälfte 14. Jh.

Seite 97r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8454
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

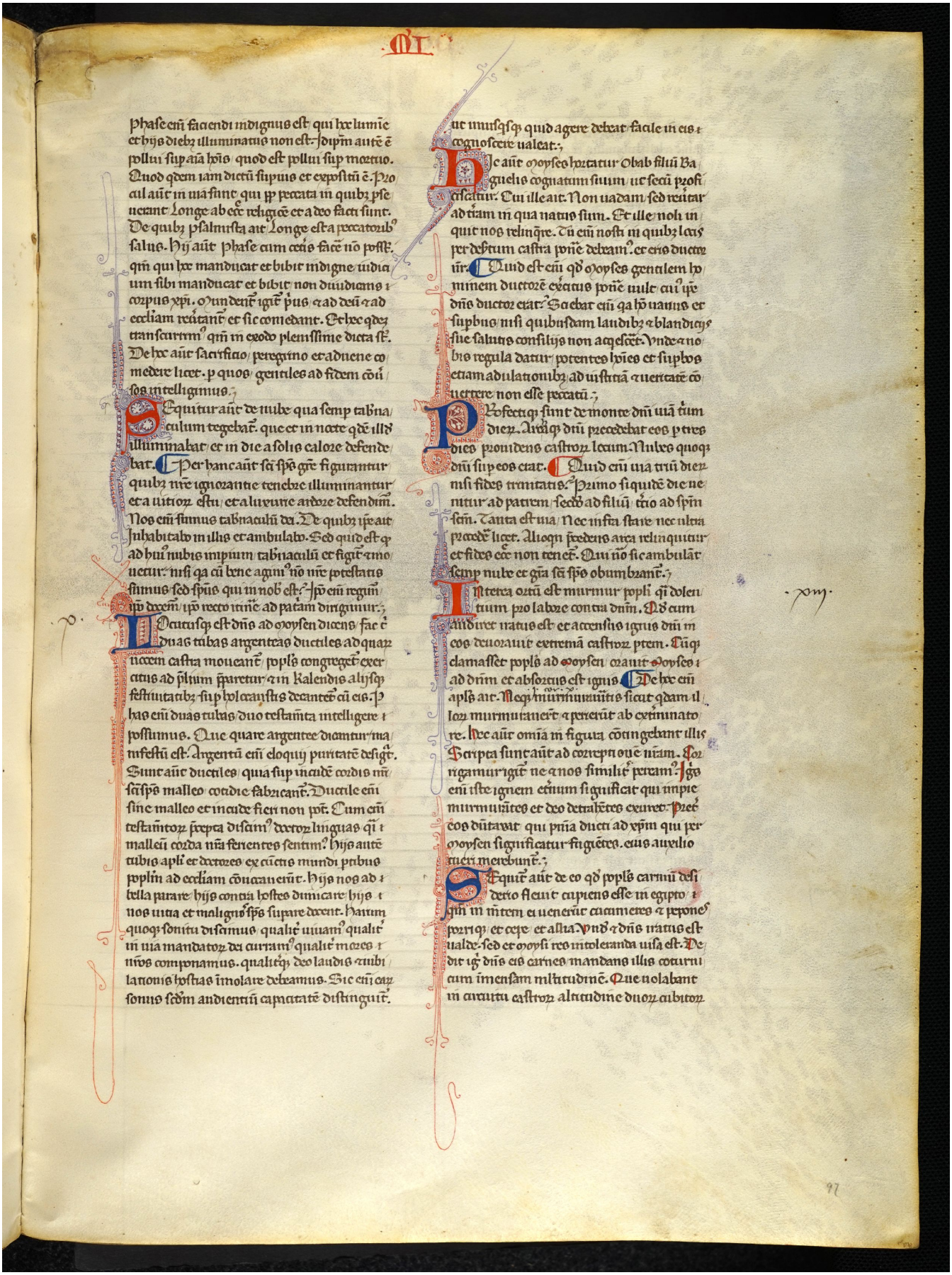

phase eũ faciendi indignus est qui hæc lumie
et hijs diebꝫ illuminatus non est. Idipm autẽ
pollui sup aĩa hõis quod est pollui sup mortuo.
Quod qdem iam dictũ supius et expositũ ẽ. Pro
cul aũt in uia sunt qui pp peccata in quibꝫ pse
uerant. Longe ab ecĕ religiõe et a deo facti sunt.
De quibꝫ psalmista ait. Longe est a peccatoribꝰ
salus. Hij aũt phase cum ceis facĕ nõ possĕ.
qm qui hæc manducat et bibit indigne iudica
um sibi manducat et bibit non diuidicans
corpus xpi. Ondeũ igitur pus ad deũ ad
ecclesiam reuertantur et sic comedant. De hæc qdꝫ
transeuntꝰ qm in exodo plenissime dicta sĕ.
De hæc aũt sacrificio peregrino et a duene co
medere licet. p quos gentiles ad fidem cõuer
sos intelligimus.

Sequitur aũt de nube qua semp tabna
culum tegebat. quæ ee in nocte qdẽ illd
illuminabat et in die a solis calore defende
bat. Per hanc aũt sã spõ grĕ figurantur
quibꝫ nrĕ ignorantie tenebre illuminantur
et a uitioꝝ estu et a luxurie ardore defendim.
Nos eũ sumus tabnaculũ dei. De quibꝫ ipse ait
Inhabitabo in illis et ambulabo. Sed quid est q
ad huꝰ nubis impium tabnaculũ et figurĕ timo
uetur. nisi qa cũ bene agim nõ nrĕ potestatis
sumus sed spũs qui in nob est. Ipse eũ regim
ipse dirigim. ipse recto itinĕ ad patriam dirigimur.

Dixitq est dõs ad moysen dicens. fac ĕ
duas tubas argenteas ductiles ad quas
uocem castra mouean̄t. popls congregĕt exer
citus ad silum sparetur. in Kalendis alisq
festiuitatibꝫ sup holocaustis decantĕt cũ eis. Ip
has eũ duas tubas duo testamta intelligere
possumus. Que quare argentee dicantur ma
nifestũ est. Argentũ eũ eloquij puritatĕ designĕ.
Sunt aũt ductiles quia sup incudĕ cordis nr̄i
sã spõ malleo caritatis fabricantur. Ductile eũ
sine malleo et incude fieri non potest. Cum eũ
testamtoꝝ scripta disam dictoꝝ linguas qi
malleũ corda nrã ferientes sentim. Hijs autẽ
tubis apli et doctores ex cũctis mundi partibus
poplm ad ecclesiam conuocauerũt. Hijs nos ad
bella parare hijs contra hostes dimicare hijs
nos uita et malignis spõ superare docent. Harum
quoq sonitu discimus qualĕ uiuam qualĕ
in uia mandatoꝝ dei curram qualĕ mores
nrõs componamus. qualitq deo laudis tuibi
lationis hostias immolare debeamus. Sic eũ cay
sonus secm̄ audientũ capacitatĕ distinguit.

ue unusqsq quid agere debeat facile in eis
cognoscere ualeat.

Dixit aũt moyses hortatus Obab filiũ Ba
guelis cognatum suum ut secũ proficiscatur. Cui ille ait. Non uadam sed reuertar
ad tiam in qua natus sum. Et ille noli in
quit nos relinqre. Tu eũ nosti in quibꝫ loc
per desrtum castra ponĕ debeam. et eis ducem
ĩr. Quid est eũ qd moyses gentilem hy
minem ductorĕ castrorũ ponĕ iuxta eũ ipse
dõs ductor erat. Sacerdos eũ qa hõ uanus et
superbus nisi quibusdam laudibꝫ et blandicijs
siue salutis consilijs non acquiescĕt. Vnde a no
bis regula datur potentes hijs et superbos
etiam adulationibꝫ ad iustitiã conuertere con
uertere non esse peccatũ.

Processerũtq sunt de monte dõi uia tũm
diebꝫ. Ipseq dõs precedebat eos per
diebꝫ prouidens castrorũ locum. Nubes quoq
dõi sup eos erat. Quid eũ uia triũ diebꝫ
nisi fides trinitatis. Primo siquidẽ die ne
mitur ad patrem secũdo ad filiũ tertio ad spũ
scũ. Tanta est uia. Nec infra stare nec ultra
procedĕ licet. Aliqn sedens arca relinquitur
et fides eĕ non tenet. Qui nõ sic ambulãt
semp nube et gratia sã spõ obumbrantur.

Interea ortũ est murmur poplĩ qi dolen
tium pro labore contra dõm. Qd cum
audisset iratus est et accensus ignis dõi in
eos deuorauit extremã castrorũ partem. Cũq
clamasset poplĩs ad moysen oranit moyses
ad dõm et absorptus est ignis. De hæc eũ
aplĩs ait. Neq murmuraũtis sicut qdam il
lorꝫ murmuraũerũt et perierũt ab exterminato
re. Hæc aũt omia in figura contingebant illis
Scripta sunt aũt ad correptionẽ nrã. Cor
rigamur igitur ne et nos similĕ peram. Ignis
eũ iste ignem eternum significat qui impie
murmuraũtes et deo detractĕtes exuret. Precĕ
eos dũtaxat qui pnia ducti ad xpm qui per
moysen significatur fugiĕtes. eius auxilio
uteri meruerũt.

Sequitur aũt de eo qd poplĩs carnũ desi
derio fleuit cupiens esse in egipto
sim in mnem ei uenerũt carnes et pepones
porrq et cepe et allia. Vnde dõs iratus est
ualde. sed et moysi res intolerandã uisa est. De
dit ig dõs eis carnes mandans illis comedi
cum imensam multitudinẽ. Que uolabant
in circuitu castrorũ altitudine duoꝝ cubitoꝝ